Ιωάννης Γιουρούκος

Αγωνιστής της επανάστασης του 1821 εκ Κορίνθιας (1796-1869)[1].
Πολέμησε μαζί με τον αδελφό του Φίλη (Τριαντάφυλλο) ως επικεφαλής των συμπολιτών του σε πολλές μάχες της Πελοποννήσου[2] (Τριπολιτσά, Δερβενάκια, Αγιονόρι, Ακροκόρινθος και στη μάχη της Καυκαριάς στις 26-27 Αυγούστου 1827) καθώς και σε όλες της μάχες της ιδιαίτερης του πατρίδας της Κορινθίας[3].
Με τον Γεώργιο Καραϊσκάκη συμμετείχε στην μάχη της Αττικής εκεί όπου με περίσσια παλληκαριά κράτησε ολόκληρο οχύρωμα και τραυματίστηκε στο στήθος[4].
Στην συνέχεια ακολούθησε, πάντα μαζί με τον αδερφό του, τον Στρατάρχη Δημήτριο Υψηλάντη στους αγώνες για την απελευθέρωση της Στερεάς Ελλάδας όπου *« άφησαν μνήμην ως παλικάρια»* όπως διηγείται ο Φωτάκος[5].
Κατά την συγκρότηση των Χιλιαρχιών επί κυβερνήτη Ιωάννου Καποδίστρια έγινε Πεντακοσίαρχος[6], ο δε αδελφός του Φίλης Εκατόνταρχος στην Χιλιαρχία του Χριστόδουλου Χατζηπέτρου.
Μετά την απελευθέρωση παρέμεινε στην Ενεργή Φάλαγγα ως Ταγματάρχης του ελληνικού στρατού.
Στην κηδεία του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη έφερε την τιμή να προπορεύεται μαζί με άλλους δύο ταγματάρχες, τους Δημήτριο Σκυλοδήμο και Δημήτριο Πετροπουλάκη, φέροντες τα παράσημα του γέρου σε μεταξωτά μαξιλάρια[7].
Το 1832 έλαβε μέρος στην εν Ναυπλίω Ε' Εθνοσυνέλευση[8] και το 1862 στην εν Αθήναις Β' Εθνική των Ελλήνων Συνέλευση[9].
Προήχθη έως του βαθμού του Συνταγματάρχη και απεβίωσε στην Κόρινθο στις 10 Ιανουαρίου 1869[10].

Βιβλιογραφία
1) ΓΑΚ Υπουργείο Πολέμου 1828-1830.
2) Μεγάλη Στρατιωτική και Ναυτική Εγκυκλοπαίδεια, εκδόσεις ΓΕΣ.
3) Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, Δρανδάκη.
4) Λεξικό της Ελληνικής Επαναστάσεως του 1821, Χρήστου Α Στασινόπουλου.
5) Φωτάκου, Πελοποννήσιοι Αγωνιστές του 1821.
6) Γραμματεία Στρατιωτικών φακ. 193
7) Εφημερίς, Η Ταχύπτερος Φήμη, έτος Ζ', αρ.275.
8) Αρχεία Εθνικής Παλιγγενεσίας, Τόμος 5, σελίς 3.
9) Μητρώο πληρεξουσίων, γερουσιαστών και βουλευτών 1822-1935, Αθήνα 1986, Βουλή των Ελλήνων, σελίς 73
10) Εφημερίς Αλήθεια, 17 Φεβρουαρίου 1869.

Έρευνα: Σωτήριος Ι. Κασσανός